

Ερασιτεχνικό Κοινότητα Μουσικής Δωματίου
ΔΙΑΦΥΓΟΝ ΚΕΡΔΟΣ
www.diafygonkerdos.gr

17.12.07. Review: Pretty Things & Arthur Brown @ Gagarin 205 on
16/12/2007 (του Ν.Π.)

Άλλη μία μαγική Rock & Roll βραδιά που θα μείνει αξέχαστη σε όσους είχαν την τύχη να βρίσκονται εκεί..

Μέρος Πρώτο : Arthur Brown & Nick Pynn

ΔΕΝ υπάρχουν λόγια να περιγράψεις αυτή την παραστάση γιατί απλά ξεφεύγει από οποιαδήποτε συμβατική προσέγγιση και ανάλυση καθότι:

- μουσικά κινήθηκε σε όλο σχεδόν το φάσμα του επιστητού (Soul , Jazz , Καμπαρέ , Folk , Gospel ,Tango , Blues , ψυ- χεδελικό Rock)
- εκτελεστικά ο Nick Pynn είναι κάτι το απίστευτο (άνθρωπος - ορχήστρα).
- ερμηνευτικά ο Arthur Brown είναι κάτι τόσο μοναδικό όπου απλά δεν πρόκειται ποτέ ξανά να υπάρξει καλλιτέχνης με αυτή την ιδιαίτερη προσέγγιση και το ταλέντο.

Συνολικά πιστεύω ότι η χθεσινή τους παράσταση ήταν ακόμα καλύτερη από αυτή που είδαμε 2 χρόνια πριν στο Blues Garage !

Play list μην μου ζητάτε , ήμουν τόσο εκστασιασμένος που δεν θυμάμαι

Μερος Δεύτερο : Pretty Things

Απίστευτη ενέργεια , πάθος , μεγαλείο και κατάθεση ψυχής από τους ΘΕΟΥΣ του Rock στην τελευταία βραδιά της Ευρωπαϊκής τους περιοδείας (έπαιζαν το προηγούμενο βράδυ στην Ελβετία και ήρθαν στη Αθήνα την ίδια μέρα) , με τα προβλήματα να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της επαγγελματικής και προ - σωπικής τους ζωής (κάτι που τους ακολουθεί τα τελευταία 43 χρόνια) από την στιγμή ο drummer τους Skip Alan και ο οργανίστας τους / άνθρωπος ορχήστρα John Povey δεν ήταν μαζί τους (ο πρώτος μάλλον γιατί έχει αρχίσει να χάνει τα λογικά του και ο δεύτερος γιατί έχει σοβαρά άρρωστη τη γυναίκα του) με αποτέλεσμα το line up της μπάντας να είναι ως εξής :

Phil May (φωνή , φουσαρμόνικα) , Dick Taylor (ηλεκτρική , ακουστική και slide κιθάρα) , Wally Waller (μπάσο , φωνητικά) , Frank Holland (ηλεκτρική κιθάρα , φωνητικά) , Jack Greenwood (Τύμπανα) .

Το play list ήταν το ακόλουθο :

1.The Beat Goes On

2. Don't Bring Me Down
3. Havana Bound
4. Buried Alive

Μετά την θριαμβευτική εισαγωγή με τα 4 παραπάνω κομμάτια - δυναμίτες πάμε στο SF Sorrow :

5. S.F. Sorrow Is Born
6. Baron Saturday (πρώτη φωνή ο Dick Taylor)

Και φυσικά ακολουθεί το ακουστικό μέρος Phil May και Dick Taylor (που KENTAEI παίζοντας slide στην ακουστική) :

7. Can't Be Satisfied (Muddy Waters)
8. Come In My Kitchen (Robert Johnson)
9. Living in my skin

Σημείωση : Δεν είμαι απόλυτα σίγουρος για τον τίτλο του κομματιού του Robert Johnson αλλά μάλλον ήταν αυτό.

Ηλεκτρική επάνοδος :

10. Hoochie Coochie Man (Willie Dixon)

(7-piece band on stage : οι 5 Pretties , ο Arthur Brown με τον Nick σε violin solo !)

11. Come See Me
12. Midnight To Six Man
13. L.S.D./ Old Man Going (Κατά την ταπεινή μου γνώμη η καλύτερη στιγμή του ηλεκτρικού μέρους της βραδιάς)

14. Judgement Day

1st Encore :

15. Rosalyn
16. Raining in My Heart

2nd Encore :

17. Roadrunner

Σχόλια :

Η συναυλία στο Blues Garage δύο χρόνια πριν υπερτερούσε σε πλουραλισμό και στις εννοησιμότητες κυρίως λόγω της παρουσίας του John Povey , ωστόσο η χθεσινή που ήταν πιο ηλεκτρική είχε στιγμές μαγικές (υποκλίνομαι ιδιαίτερα στον Dick Taylor που το παίξιμό του ήταν για σεμινάριο και στον Phil May που τον θεωρώ έναν από τους πιο εκφραστικούς ερμηνευτές του Rock) και φοβερό πάθος που παραμένει αναλλοίωτο παρά την πάροδο τόσων ετών..

